

FOSFOR nr. 1 (januari - februari - maart 2009 / campagnenummer)

Inhoudstafel :

- [Edito](#)
- [Mijn gedacht](#)
- [Vrijheid van vereniging: De eerste stap naar waardig werk](#)
- [Wendy Pekeur van Sikhula Sonke: "Met acties als het moet" op campagne?](#)
- [Zwarte dinsdag in Israël](#)
- [Wereldkeuken: Vetkoek](#)
- [Spots op: Albert De Paep](#)
- [agenda](#)

Edito:

Beste lezer,

In tijden van crisis beseffen we des te meer hoe belangrijk het is om over een fatsoenlijk inkomen te beschikken. En hoe belangrijk vakbonden zijn om daarvoor te blijven ijveren. Maar vakbondswerk is geen dankbare taak. Je moet het niet doen om jezelf populair te maken. Integendeel, je nek uitsteken, kan je de kop kosten. In sommige landen is dat zelfs letterlijk te nemen. Jaarlijks worden honderden vakbondsmensen vermoord. Enkel en alleen omdat ze hun stem verheffen wanneer ze ondervinden dat mensen als gereedschap behandeld en gedumpt worden. Toch blijven vele honderdduizenden mensen, ondanks intimidaties en (doods)bedreigingen aan hun adres en dat van hun families, zich verenigen. Want dat niet doen, zou voor hen betekenen dat ze het onrecht dat ze dagelijks zien en meemaken, aanvaarden. Voor mensen zoals Wendy Pekeur van onze Zuid-Afrikaanse partner Sikhula Sonke, is dát pas een ondraaglijke gedachte. Ik hoop dat zij en deze fosfor je kunnen inspireren om samen in actie te komen, want werknemers zijn geen gereedschap!

Annuschka Vandewalle
Algemeen Secretaris **fos**-socialistische solidariteit

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Mijn gedacht

"Onze werknemers hebben genoeg problemen, waarom zouden we ons moeten bezig houden met deze campagne?"

Noord:

Ja, het is juist: wij hebben hier allemaal problemen, maar we kunnen het niet tegenhouden, de bazen doen hun zin. Het probleem ligt niet bij de lagelonenlanden, maar bij de bazen, die vinden dat wij hier te duur worden en daarom wegtrekken. Als je geen campagne voert of ondersteuning geeft, ga je onze tewerkstelling hier er ook niet op verbeteren. Dus daarom vind ik het noodzakelijk dat we de campagne ondersteunen. Zo kunnen we meer problemen ginder voorkomen, en zorgen voor onze eigen toekomst.

Martine Charlier, Oost-Vlaamse ABVV-militant

Zuid:

Internationale campagnes en internationale solidariteit zijn enorm belangrijk voor de arbeiders op de boerderijen hier. De strijd van arbeiders in het Zuiden gaat over veel meer dan alleen problemen op de werkvloer. Arbeiders worden hier, net zoals elders, geraakt door ongelijke handel, neoliberal beleid en globalisering. De beslissingnemers bevinden zich veelal in het Noorden en om op hen druk uit te oefenen en om campagne te voeren, is **fos** essentieel. Om Waardig Werk voor alle arbeiders te bereiken, inclusief landarbeid(st)ers, moeten we campagne voeren op internationaal niveau.

Sara Claasen, landarbeidster en voorzitter van Sikhula Sonke

Zet de discussie verder op de **fos**-pagina op www.facebook.com

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Vrijheid van vereniging: De eerste stap naar waardig werk

Wist je dat meer dan de helft van alle werknemers ter wereld zich niet kan of mag verenigen in vakbonden? En dat jaarlijks honderden mensen vermoord worden wegens hun vakbondsactiviteiten?

Vrijheid van vereniging, het recht op collectieve onderhandelingen en het recht op staking, kortweg de 'syndicale rechten', zijn nochtans fundamentele rechten! Zolang deze rechten niet overal worden nageleefd, kunnen werknemers ook niet opkomen voor een leefbaar loon of andere arbeidsrechten. Dit moet stoppen! Werknemers moeten de vrijheid hebben zich te verenigen, overal ter wereld. fos, Wereldsolidariteit en 11.11.11 voeren samen met ACV, ABVV en ACLVB actie, want werknemers zijn geen gereedschap!

"Wij groeien samen"

Dat de vrijheid om zich te verenigen een eerste stap is naar waardig werk, blijkt uit het verhaal van Sikhula Sonke (SiSo), de Zuid-Afrikaanse partner die fos in deze campagne centraal stelt. De naam van deze jonge vakbond, opgericht in 2004, betekent 'wij groeien samen' – en dat doen ze ook. SiSo verenigt landarbeid(st)ers die werken, en vaak ook wonen, op de talloze wijngaarden en fruitplantages rond Kaapstad. De 4000 leden, waarvan iets meer dan de helft vrouwen, zijn verspreid over 162 boerderijen. Slechts 5% van de bijna 200.000 landarbeid(st)ers in de West-Kaap provincie is bij een vakbond aangesloten, en dat is geen toeval. De vrijheid om zich te verenigen ligt er zwaar onder vuur.

Verraad

Als een landarbeid(st)er naar de vaste dokter wil waar de eigenaar van de boerderij mee samenwerkt, dan heeft hij of zij een brief van de eigenaar nodig – een overblijfsel uit het apartheidstijdperk. Landarbeid(st)ers die bij de vakbond zijn, krijgen te horen "dat ze die brief maar aan hun vakbondsvertegenwoordiger moeten vragen". Want wanneer landarbeid(st)ers zich verenigen, zien de eigenaars dit als verraad. Ze zorgen niet meer voor transport naar het dorp of naar de dokter, of doen dit enkel nog tegen betaling. Ze beloven loonsverhogingen op voorwaarde dat de arbeiders uit de vakbond stappen.

"Zo was er onlangs nog een boerderij waar landarbeiders een loonsopslag beloofd werd op voorwaarde dat ze zich zouden terugtrekken uit de vakbond. De vakbondsvertegenwoordigster weigerde de loonsverhoging. Degenen die wel op het aanbod ingingen, kwamen terug toen het om loze beloften bleek te gaan," zegt Wendy Pekeur, Algemeen Secretaris van Sikhula Sonke. Maar soms halen de eigenaars hun slag

thuis, want de minimumlonen liggen veel te laag. Een brood kost dan wel 'maar' € 0.64, en een liter melk €0.56. Maar het minimumloon bedraagt slechts € 86,6 per maand. En veel eigenaars zien dat minimum tegelijk ook als het maximum.

Medelijden

Bovendien kan je dat loon enkel verdienen in het seizoen van de sinaasappels, appels, druiven enz. Want meer en meer wordt vast werk vervangen door tijdelijk werk. Landarbeidster Gertruida Baartman, 35 jaar, is amper vier tot zes maanden per jaar aan de slag. "In deze maanden verdien ik 1090 rand (€ 86,8). In de maanden dat er geen werk is, leven we met z'n allen van het pensioen van mijn ouders. Hun pensioen is samengeteld ongeveer 1600 rand (€ 127,75). Hiermee moeten we met acht personen zien te overleven: mijn ouders, ik met mijn drie kinderen en de twee kinderen van mijn zus. We leven van brood en boter. Meer kunnen we niet betalen. Het brood in de winkel op de boerderij kost bovendien twee keer zoveel als in de winkel in de stad. Vervoer naar de stad, meer dan 30 km ver, kost meer dan twee daglonen. Hoe kan ik ooit in waardigheid leven, als ik als volwassene afhankelijk ben van anderen?"

In 2007 startte SiSo een campagne voor leefbare lonen onder de slogan: 'Landarbeiders voeden de natie, waarom lijden onze kinderen dan honger?'. Een van de deelnemende landarbeidsters, kreeg van haar baas te horen dat ze zich beter gedeisd zou houden. Hij duldde haar immers alleen maar op de boerderij omdat hij medelijden had met haar familie. Deze bevoogdende houding typeert de arbeidsrelaties op de boerderijen. De meester-slaaf-verhouding uit het (pre-)apartheidstijdperk, zindert nog elke dag na. Voor 1994 hadden de (vooral) blanke boeren de gronden in bezit en verpachtten ze stukken land aan zwarte arbeiders. De arbeiders konden die gronden voor zichzelf verbouwen en bewonen. In ruil daarvoor bewerkten ze - onder een vast contract - ook de gronden van de blanke boer. Die heerste als een patriarch over zijn landgoed en bepaalde zelf hoe hij zijn arbeiders behandelde - een mentaliteit die slechts met mondjesmaat verandert.

Uit huis gezet

Met het opheffen van de apartheid verviel ook de economische blokkade tegen het land. Het door de staat gereguleerde handels- en productiesysteem verdween. Multinationals en grote distributieketens deden hun intrede. De druk om tegen de laagste productiekosten te werken nam toe. Boeren namen meer land zelf in gebruik. Sinds 1994 zijn ongeveer één miljoen mensen door de boeren uit hun huizen gezet. Slechts 1% van deze uitzettingen gebeurde via de verplichte rechterlijke tussenkomst.

Heel wat boeren zegden de overeenkomsten met de arbeiders op. 60% van de arbeiders heeft nu een tijdelijk contract, niet met de boer maar met een 'koppelbaas', een tussenpersoon die in een schemerzone werkt. "De koppelbazen zien de landarbeiders als gereedschap, niet als mens. Ze krijgen wel het werk, maar niet de rechten. Wie zijn mening uit, krijgt de rekening gepresenteerd. Als je vaardigheid nodig is, word je gebruikt. Zoals een stofzuiger die je gebruikt en dan weer opbergt. Zonder waardigheid," aldus Wendy.

Tal van andere arbeidsrechten worden brutaal geschonden: landarbeiders krijgen het minimumloon niet, ze krijgen geen beschermingskledij, ... Veel landarbeidsters zijn niet op de hoogte van hun rechten omdat ze niet kunnen lezen of schrijven.

Vakbond onder vuur

Vakbondsvertegenwoordigers hebben het extra hard te verduren. Ze zijn de eersten die ontslagen worden bij een herstructurering. Daartegen is geen wettelijke bescherming. Sikhula Sonke vecht deze ontslagen aan bij de verzoeningscommissie en de arbeidsrechtbank. Dat kan soms drie jaar duren, maar de onrechtmatig ontslagen mensen worden wel weer aangesteld én krijgen een vergoeding voor het achterstallige loon. Sinds de oprichting in 2004 is de vakbond erin geslaagd 106 onrechtmatig ontslagen landarbeidsters opnieuw in dienst te krijgen. "Veel mensen zijn bang, zeker om

leiding te nemen. Maar de vrouwen zijn heel moedig,” zegt Wendy Pekeur.

De talrijke successen van SiSo vallen op. In september 2008 werd de 'Zuid-Afrikaanse Landarbeidersvakbond (South-African Farm Workers Union of SAFWU) opgericht. Naar eigen zeggen worden ze niet door de eigenaars gesteund, maar er zijn bronnen die aantonen dat boerenvereniging AGRI dat wel degelijk doet. In elk geval lijkt het erop dat de eigenaars hen gemakkelijker toelaten tot de boerderijen. Ze gingen al leden werven bij verschillende boerderijen waar SiSo een vakbondsvertegenwoordiging heeft, terwijl er nog zoveel bedrijven zijn waar de landarbeiders niet georganiseerd zijn. Door leden af te snoepen bij SiSo, zaaien ze verdeeldheid. Een zoveelste grote uitdaging voor het nog jonge SiSo. Maar daarin staan ze niet alleen. Overal ter wereld worden werknemers die zich verenigen, gedwarsboomd.

Werknemers aller landen

In 2007 zijn er volgens het Internationaal Vakverbond naar schatting wereldwijd 8627 vakbondsmensen ontslagen omdat ze opkwamen voor betere werkomstandigheden, meer dan 5463 werden gearresteerd en 91 vakbondsmensen werden vermoord. Internationale solidariteit is broodnodig om hier een eind aan te maken. Daarom sluit onze Belgische campagne aan bij de wereldwijde campagne 'Decent Work, Decent Life', die het thema waardig werk hoger op de agenda van internationale instellingen en beleidsmakers moet zetten. En daar kan ook jij je bij aansluiten: mogelijkheden te over om de handen uit de mouwen te steken... want werknemers zijn geen gereedschap!

auteurs: Sissi Vlamynck en Isabel Wagemans, medewerksters Noorddienst

Doe mee!

- Onderteken de actiekaart op www.waardigwerk.be
- Organiseer een schafttijd in je bedrijf, school, gemeente, vereniging, ...
- Draag de pin én toon dat je ze draagt: bezorg ons de foto's!
- Steek de handen uit de mouwen op een van de activiteiten waar **fos** campagne voert
- Zet als vakbondsvertegenwoordig(st)er 'waardig werk' op de agenda van de interprofessionele akkoorden van jouw bedrijf > vraag de folder aan

Alle info en materiaal vind je via www.fos-socsol.be of 02/552 03 14!

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Wendy Pekeur van Sikhula Sonke: "Met acties als het moet"

Wendy Pekeur is 33 jaar, moeder van twee, en staat aan het hoofd van Sikhula Sonke, de jonge Zuid-Afrikaanse vakbond van landarbeidsters die fos centraal stelt in deze campagne.

Waar komt jouw engagement vandaan?

Dat komt voort uit de situaties die ik rond me zag, toen ik op mijn 20e als seizoensarbeidster bij een fruitbedrijf ging werken, en later, toen ik bij een vleesbedrijf aan de slag ging. Daar heb ik vier jaar gewerkt en als enige vrouwelijke vakbondsvertegenwoordiger was ik niet geliefd bij het management. Ze wilden me omkopen door me een job als junior manager aan te bieden, maar ik weigerde. Tot op

het toilet werd ik door de manager gevolgd om te controleren of ik niet met het personeel sprak. De bazen begonnen ook de andere arbeiders te pesten. Ik wilde deel zijn van de oplossing, niet van nog meer problemen, en daarom ben ik er uiteindelijk weggegaan. Niet lang daarna stond ik mee aan de wieg van Sikhula Sonke.

Wat hebben jullie tot nu toe zoal kunnen realiseren?

We hebben 60 keer kunnen voorkomen dat mensen uit hun huis gezet werden, wat neerkomt op 500 families die nog steeds in hun huis wonen. Ontzettend belangrijk, want een uitzetting is het ergste wat een gezin kan overkomen. Er zijn ook 3 uitzettingen die we helaas niet konden vermijden. Er zijn de 106 mensen die we hun werk terug hebben bezorgd, nadat ze onrechtmatig ontslagen waren. Dat betekent niet alleen dat ze hun inkomen houden, maar ook dat ze in hun huis kunnen blijven wonen.

Waarom doen de eigenaars er alles aan om mensen te ontslaan en uit hun huis te zetten?

Zo kunnen ze hen goedkoper weer aanwerven via een koppelbaas. Ze betalen de koppelbaas en zijn verder niet verantwoordelijk voor wat die aan de arbeiders betaalt, noch voor vervoer of huisvesting. Bovendien kunnen ze de vrijgekomen huizen opwaarderen tot studenten- of toeristenverblijven. Nochtans kunnen mensen die langer dan 10 jaar op een boerderij werken, niet worden uitgezet. Maar heel wat mensen weten dat niet. Er zijn ook eigenaars die niet geloven dat vrouwen eveneens dit recht hebben!

Hoe gaat zo'n uitzetting in zijn werk?

Wel, neem nu de familie Abdul. De vader kreeg twee jaar geleden zijn ontslag omdat hij 'te politiek' was, ook al is hij nooit bij een vakbond geweest. Hij ging als seizoensarbeider aan de slag op andere boerderijen. Nu is hij onlangs uit zijn huis gezet, samen met zijn vrouw en vijf kinderen. Toen ze om tien uur 's avonds de boerderij weer op wilden om naar hun huis te gaan, bleek die afgesloten. Al hun spullen stonden langs de kant van de weg in de regen, de kleren vol modder. Ze zijn allemaal bij zijn moeder ingetrokken. We hebben de zaak aangeklaagd, maar verloren. De sociale dienst heeft onlangs drie van de kinderen weggehaald. Omwille van die waterval van problemen, is het belangrijk om uitzettingen te voorkomen. Dat doen we met rechtszaken, maar als het moet ook met acties. Begin 2008 werden twee zussen die op een boerderij geboren waren, uit hun huis gezet na de dood van hun ouders. We hebben toen een mensenketting rond hun huis gevormd. En ze wonen er nu nog.

Hoe zie je de toekomst?

Ik denk niet dat alle problemen opgelost zullen zijn tegen dat ik op pensioen ga, maar er zal wel veel verbeterd zijn! Ik wil onze mensen aanmoedigen om in zichzelf te geloven en trots te zijn op zichzelf. Die trots haal je niet uit wat je op tafel kan zetten voor je kinderen. Maar dat kan wel een aanleiding zijn om voor verandering te zorgen.

auteurs:Sissi Vlamynck en Isabel Wagemans

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

op campagne?

1. Handje toesteken?

Wil je de campagne en de eisen mee bekendmaken? Bestel gratis placemats, massafolders, pins, stickers en affiches via campagne@fos-socsol.be of via 02/552 03 14, zolang de voorraad strekt. Zeer handig tijdens een schafttijd!

Zin om met ons op campagnepad te gaan? We hebben een campagnestand op tal van evenementen en activiteiten van de socialistische beweging en daarvoor kunnen we steeds helpende handen gebruiken: opstellen en inkleden van de stand, bemannen/vrouwen van de stand, mensen informeren, en hen warm maken om de actiekaart te ondertekenen. Ga snel naar www.fos-socsol.be of naar p. 11 voor een overzicht van data en locaties!

2. Schafttijd !

Tussen 1 en 21 mei willen we in zoveel mogelijk bedrijven schaften. En daarbuiten. Overall waar mensen samen aan tafel zitten, kan geschaft worden. Met het campagnemateriaal tover je in een wip elk 'eetmoment' om tot een schafttijd. Iedereen die aan tafel aanschuift, maakt kennis met de actie. Wie overtuigd is dat waardig werk een basisrecht is voor iedereen, kan dat tonen door de pin te dragen of de sticker te kleven.

Hoe begin je eraan?

Waar zitten mensen samen rond de tafel? Organiseer in mei een schafttijd in je bedrijf of erbuiten. ♦ Bestel placemats, massafolders, pins, en ander actiemateriaal via campagne@fos-socsol.be of via 02/552 03 14. ♦ Geef vooraf ruime ruchtbaarheid aan je actie. Via je vereniging of bedrijf, of via de (lokale) pers. ♦ Kleed de tafels aan met de placemats, massafolders en pins. Het actiemateriaal spreekt voor zich. ♦ De discussie volgt vanzelf!

3. Onderteken de actiekaart!

Wil jij ook dat werkgevers de vrijheid van vereniging respecteren? Onderteken dan deze actiekaart en stuur ze naar ons! We bezorgen alle kaarten aan de werkgeversorganisaties.

4. Draag de pin of sticker ... en bezorg ons de foto's!

Plak die sticker en speld die pin op: zo laat je iedereen zien dat je geen gereedschap bent en dat je achter de campagne staat! Dat kan niet enkel in het 'echt' maar ook 'virtueel': stuur ons je foto's en we plaatsen ze in de fotogalerij van onze website. De origineelste foto wordt bekroond, net als de foto met het meeste aantal pin-dragers. Deelnemen kan tot 30 april!

bestel meer pins via campagne@fos-socsol.be of via 02/552 03 14

5. Dag van de Internationale Solidariteit

ABVV West-Vlaanderen stelt zijn 'Dag van de Internationale Solidariteit' dit jaar helemaal in het teken van de campagne. Om 12u begint het feest met een 'schafttijd' in de vorm van een barbecue. Vanaf 13u zijn er heel wat leuke activiteiten zoals uitstapjes, een standenmarkt en tal van workshops. 's Avonds kan je plaatsnemen aan de dis en volgt er een swingend muziekoptreden. Plaats van het gebeuren is het Hiepso in Kortrijk. Inschrijven kan via de website van ABVV West-Vlaanderen.

Ook enkele fos-partners uit Midden-Amerika zullen van de partij zijn! Uit Nicaragua komen enkele vertegenwoordigers van vakbondscoepel FNT en uit Cuba een vakbondsmann van de sector van lichte industrie en textiel (SNTIL). Zij blijven ook de week erop voor een driedaagse vorming met vakbondsmilitanten van ABVV West-Vlaanderen. Op vrijdag 15 mei om 20u kan je een debat bijwonen met onze

Nicaraguaanse gasten over hun land, hun vakbondswerk en de uitdagingen voor waardig werk.

FOSFOR: inhoudstabel

Zwarte dinsdag in Israël

reactie van de Palestijnse fos-partners

De Israëlische verkiezingen van 10 februari zijn gewonnen door het rechtse blok. Dat belooft weinig goeds voor de vredesonderhandelingen, vrezen onze Palestijnse partners.

Tzipi Livni van de Kadimapartij haalde één zetel meer dan haar rivaal Benjamin Netanyahu van Likod en dus is haar partij met 28 zetels de grootste. Livni geldt als "gematigd" in vergelijking met haar tegenstanders en houdt als enige van de hoofdrolspelers de mogelijkheid van onderhandelingen en een zelfstandige Palestijnse staat open. Toch mag ook zij niet als een "vredesduif" gezien worden. Zij was immers een van de actoren achter het harde militaire optreden in Gaza. Netanyahu kan dan weer rekenen op de steun van een rechtse en extreemrechtse meerderheid in het parlement.

Beiden hadden dus hun redenen om direct na de verkiezingen de overwinning – en daarmee ook het recht om de regering te vormen – op te eisen. Op het moment van dit schrijven had president Peres de knoop nog niet doorgehakt.

Etnische zuivering

Hoe dan ook: zoals voorspeld heeft vooral extreemrechts grote winst geboekt, met 17 zetels erbij. Een overwinning die zo groot is dat men kan spreken van een 'zwarte dinsdag'. Tekenend hiervoor is dat de partij Ysrael Beiteinu (Israël Ons Huis) van Lieberman uit de bus komt als de derde grootste partij van het land. Lieberman, zelf een immigrant uit Moldavië, viseert de 1,4 miljoen moslims van Palestijnse afkomst die in Israël wonen en er 20% van de bevolking uitmaken. Centraal in zijn campagne stond de eis dat Israël etnisch gezuiverd moet worden van deze Arabische minderheidsgroep, zodat een echte Joodse en zionistische staat gevormd kan worden. Van een cordon sanitaire tegen deze openlijk racistische partij is geen sprake, integendeel.

"Oorlogsregering op komst"

Amal Khreishe, directrice van het vrouwencentrum PWWSD waarmee fos samenwerkt, is duidelijk in haar conclusies: "De uitkomst van de verkiezingen tonen duidelijk aan dat Israël niet bereid is tot vrede. De Israëlische alternatieven die nu op tafel liggen, concentreren zich zowel op de verderzetting van de bezetting en de agressie als op het verder voeden van de verdeeldheid onder de Palestijnen. Deze alternatieven zijn gemotiveerd door de afwezigheid van internationale wil om Israël te dwingen om het vredesproces, de VN-resoluties en het internationaal recht te respecteren."

Ook volgens Hasan Barghouti van Democracy and Workers' Rights Centre, partner van fos, komen alle scenario's voor mogelijke coalities neer op een regering die afkerig staat tegenover vredesonderhandelingen. De meeste kerneisen voor vrede, zoals geformuleerd door de Palestijnen en de internationale gemeenschap, worden immers aan de kant geschoven door de partijen die nu aan zet zijn. Zo weigeren ze de terugtrekking uit de Palestijnse Gebieden die Israël sinds 1967 bezet en eisen ze Jeruzalem op als eengemaakte hoofdstad van Israël. Nochtans behoort Oost-Jeruzalem volgens het internationaal recht tot Palestijns gebied en zien de Palestijnen het als hoofdstad van een Palestijnse staat.

“Daarom is het belangrijk om de Palestijnse bevolking te helpen om te blijven vasthouden aan hun thuisland, door het vervullen van basisnoden zoals waardig werk, onderwijs en gezondheidszorg,” aldus Hasan. Door basisorganisaties zoals vakbonden en vrouwenorganisaties te steunen, kan de democratie sterker worden, en kan er een einde komen aan de tweespalt tussen Hamas en Fatah.

“Reactie van de internationale gemeenschap?”

Bij Atef Saed, projectcoördinator binnen de Palestijnse vakbondskoepel PGFTU, partner van fos, horen we grotendeels dezelfde reactie. Hij maakt geen onderscheid tussen links of rechts in Israël: “Zowel links als rechts in Israël zijn twee kanten van eenzelfde munt: het zionisme. Er is misschien wel ‘zacht’ en ‘hard’ zionisme. De laatste verkiezingen laten duidelijk de overwinning van de harde kern zien, namelijk degenen die oproepen om de Arabieren van Israël naar de westelijke Jordaanoever te deporteren.”

Atef maakt ook de vergelijking met verkiezingen in Oostenrijk in 2000, waarbij de extreemrechtse verkiezingsuitslag door de internationale gemeenschap veroordeeld werd. De toenmalige campagne van Haider is minder extreem dan de taal die Lieberman spreekt. Atef stelt dan ook de vraag: “Mag ik durven hopen dat er een reactie komt van de internationale gemeenschap tegen de uitkomst in Israël en het gedachtegoed dat wordt gepropageerd? Ik betwijfel het...”

auteur: Evy Hoebe, regioverantwoordelijke Palestina

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Wereldkeuken: Vetkoek

Land: Zuid-Afrika

Alternatieve oliebol, heerlijk bij de ‘braai’ of barbecue in open lucht.

Ingrediënten voor 4 personen:

- 1 kopje bloem
- een mespuntje zout
- 5 ml bakpoeder
- 1 ei
- melk
- frituurolie

Bereiding:

Zeef bloem, zout en bakpoeder in een kom. Klop het ei los in een kopje en voeg het toe aan de andere ingrediënten. Roer en voeg melk toe tot je een glad deeg hebt. Verhit de olie in een pan. Neem grote scheppen deeg met een lepel en leg ze voorzichtig een voor een in de hete olie. Draai ze nu en dan om tijdens het frituren, tot ze goudbruin zijn. Opensnijden, beboteren, vullen met wat je lekker vindt (bijvoorbeeld op de barbecue) en smullen maar!

Dit recept werd ons bezorgd door Jolanda Jansen, fos-medewerkster in Zuid-Afrika. Wil jij ook je favoriete recept in deze rubriek bekendmaken? Stuur het dan naar isabel.wagemans@fos-socsol.be

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Spots op: Albert De Paep

Onze werking in het Zuiden en in Vlaanderen is enkel mogelijk door de inzet van heel wat mensen voor en achter de schermen. Spots op:

Naam: Albert De Paep

Woonplaats: Kapellen

Beroep: Gepensioneerd en actief in **fos**-Kapellen, Gemeentelijke Raad voor Ontwikkelingssamenwerking (GROS), Steunpunt Antifascisme, bibliotheekcommissie, Vrijwillig lesgever Onthaalcentrum voor Vluchtelingen, ...

Bij fos? Medestichter en penningmeester van de **fos**-kern in Kapellen.

Wat houdt dit in? We organiseren een tiental activiteiten op jaarbasis: we komen naar buiten op de dorpsdag, op de 1-mei-viering, we doen mee aan de GROS-quiz, organiseren een filmavond, doen aan fondsenwerving ... Als er een uitwisseling is, komen de bezoekers ook bij ons, zoals in november nog voor een avond over Nicaragua.

Hoe ben je hiermee begonnen? Ik ben in 1963 voor het eerst lid geworden van fos, toen met een bijdrage van 100 frank per maand. Jaren later, in 2000, las ik in het ledenblad van sp.a-Kapellen dat men een fos-kern wou oprichten, en daar ben ik op afgekomen. Maar eind mei stop ik als penningmeester. Ik word dan 70 en het is tijd om de fakkel door te geven aan de jeugd!

Waarom vind je het belangrijk om dit te doen? Ik ben socialist in hart en nieren, en wil ook solidair zijn waar en wanneer ik kan. Ik ben ook actief in het asielcentrum van Kapellen omdat ik tegen het Vlaams Belang ben en ik het niet kan verdragen als mensen uitgesloten worden, noch in mijn gemeente, noch op wereldschaal.

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

agenda

Kader en titel 'Samen in actie, want werknemers zijn geen gereedschap!'

Actie op 1 mei

Kortrijk, Gent, Diepenbeek, Leuven, Kapellen

fos en ABVV doen samen een ludieke actie. Doe mee!

Mano Mundo

9 en 10 mei

De Schorre, Boom

Provincie Antwerpen e.a.

Wereldmuziekfestival. **fos** en andere ngo's voeren actie.

Waardig werk in Nicaragua

15 mei

Hogeschool Hiepso, Kortrijk

ABVV West-Vlaanderen en **fos**

Debatavond met Nicaraguaanse vakbondsleiders over vakbondswerking in hun land.

Dag van de Internationale Solidariteit

16 mei
Hogeschool Hiepso (R. de Rudderlaan 6), Kortrijk
ABVV West-Vlaanderen
Helemaal in het teken van de campagne.

sp.a ledenfeest

1 juni
Zoo van Antwerpen
fos voert campagne.

Waardig Werk Uitwisseling

18 – 20 mei
Kortrijk
ABVV West-Vlaanderen en **fos**
Uitwisseling tussen ABVV-militanten en vakbondsleiders uit Midden-Amerika.

Cuba Si!

17 mei
Université Libre de Bruxelles, Aula H
Cubacoördinatie
Debat, muziek en Solidaridad!
fos en partner SNTIL zijn erbij.